

ÖMER HÜDÂYÎ BABA (1237-1321 H/1821-1905) -4-

(...düenden devam)

Bunun üzerine Ömer Baba, Kövenk Köyüne göçmüş ve orada bir ev, yanında da güzel bir tekke yaptırdıktan sonra Pembe (Okuş) Hanımla evlenmiş ve Ahmed Cemâli adında bir oğlu ile Meymene, Saâdet ve Hâfıza isminde üç kızı olmuştur.

Zamanı gelince yaptırdığı tekkede irşad seccadesine oturup feyiz kapılarını açarak her yana feyiz kanalları akıtmaya başlamış ve âlemi aşk ve şavka getirip nice bağıryanık âşıklara murâda erme yolunu göstermiştir.

Feyiz havzası o kadar geniş ve etkiliydi ki onun mânevî kadehinden bir damla içen kişi, bir daha dünyaya eğilim göstermez ve o hakikat kadehinin yanından ayrılan bir yana gitmezdi. Kendisi Halife olduktan sonra da büyük mürşidi Ömer Nûrânî Hazretlerinin ziyaret ve hizmetlerini terk etmemiş, o vefat edinceye dek onu ziyarete ve ona hizmete devam edip dualarını alarak İlâhî feyze ermiştir. Ömrü boyunca ibadet ve taatini hiç eksiltmemiş, bu manevî cihâd ile baka billâh (Allah ile var olma) aşamasına vararak olgunluğun doruğuna ulaşmıştır.

Dünyadan el çekmekte, her şeyden soyulup yalnız Hak ile kalmakta ve Hak'tan başka bir varlık görmemekte zamanının biriciğı idi. O kadar yüksek vasıflara ve mânevi hallere sahipti ki sürekli Hak aşkıyla sarhoş görünürdü. Ne kadar kendilerinin sohbetinde bulunmuşsam ve ne kadar habersiz olarak kendilerini ansızın ziyaret etmişsem o sultanı murâkabe halinde bulmuş, sonsuz feyizleriyle sarhoş olarak hayret içinde kalmışımdır. Daima namazda oturur gibi dizleri üzerine, Arapgir'e yönelik olarak oturduğunu görmüşümdür. Her an büyük mürşidini, ayna gibi karşısına almış ve böylece yetenek kazanıp Şeyhinde yok olmuş bulunduğunu duymuşumdur. Büyük mürşidinin hırkasını da giydiğinden bazen yüzü ve diğer vasıfları da aynen şeyhe benzer, bir anda kendi asıl sıfatında, diğer anda da Büyük Mürşidinin şekil ve suretinde görünürdü. Ve daha garip, olağanüstü ve heybetli sıfatlara bürünürdü.

(devamı yarın..)